

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 28— Cor.
Pe jumătate an 14—
Pe 3 luni . . . 7—
Pe o lună . . . 2.40

Pentru România și
străinătate:

Pe un an . . . 40— franco

Telefon
pentru oraș și interurban
Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA
și ADMINISTRATIA
Strada Zrinyi N-rul 1/a.

INȘERTIUNILE

se primesc la administrație.

Mulțămite publice și Loc
deschis costă șirul 20 fl.

Manuscrisurile nu se în-
napoiază.

Asociațiunea.

Arad, 9 Octomvrie.

Sub cerul plumburiu al situației noastre politice, înfruntând cu fruntea ei mereu înseminată de ideal toate intemperiiile, Asociațiunea noastră culturală a încheiat un nou capitol al activității ei de harnică sămănătoare. Tabloul acestei activități (vezi „Românul” numerele 205—208) ne surprinde printr'o bogăție neașteptată și simțim o adevărată recreație, contemplându-l în aceste zile de o nepătrunsă semnificație pentru neamul nostru.

Considerând puținele ei mijloace și libertatea ei de mișcare, atât de problematică în cadrele sistemului politic ce ne apasă, progresul tacit, dar sigur al Asociațiunii noastre trebuie să ne inspire o credință din ce în ce mai vie în vitalitatea superioară a rasei noastre, mai ales că acest progres e relativ mai frumos, mai sistematic și răspunde unor nevoi mai adânci decât al așezămintelor similare din țară.

Firește, suntem încă prea departe de idealul unei munci, care să concentreze toate forțele noastre naționale. — azi abia ce ne-am fixat domeniile unei munci sistematice și avem încă ținuturi întregi, în cari indemnurile acestei munci rămân fără răsunet, în cari ramificațiile plâpânde ale celei dintâi încercări de organizare a muncii degeră într'o atmosferă de cea mai austeră indolență. (Hălmagiu, Lipova, Ciacova, Buzias, Săcuime.)

Avem însă și organizații în plină vibrație, despărțăminte în plină activitate. În special Ardealul a înțeles însemnătatea hotăritoare

a Asociațiunii și avem acolo vre-o 30—40 de despărțăminte la înălțimea datoriei. Dovezile unei frumoase înțelegeri ne vin acum și din cele două ținuturi atât de încolțite de hidra maghiarizării, din Bilhor (în special dela Marghita) și din Maramurăș (Vișău-Iza).

Activitatea despărțămintelor s'a ilustrat printr'un remarcabil spor de prelegeri populare, de expoziții culturale, economice și etnografice — și, deosebit de îmbucurător, prin înființări de biblioteci populare și agenturi, de însoțiri economice și de cursuri practice și teoretice pentru țărănime. Invrednicește întreagă atențiunea noastră și hotărârea comitetului central de a ruga consistoarele să înființeze cursuri de economie națională la seminarele și la școalele noastre normale. Mai ținem să accentuăm apoi, tot aici, inițiativa de a stimula pretutindeni calitățile specifice ale țărănimei noastre, pentru păstrarea frumoaselor noastre obiceiuri și destoinicii, ferind poezia satelor noastre de înrăuirile străine. (Intrecerea de jocuri dela Iernut, Câmpia Ardealului.)

În acest cadru de silinți se evidențiază iarăș rostul covârșitor al preoților și dascălilor, cari au ținut cele mai multe prelegeri populare și au fost în cele mai multe locuri răspânditorii bibliotecii populare a Asociațiunii. Aceasta bibliotecă, atât de folositoare, a avut aproape 11.000 de abonați din popor (cei mai mulți din Țara Oltului) și numărul acesta e locvent va mai crește cu cât numărul analfașebților va scade prin stăruințele ce vor depune apostolii satelor. S'a făcut foarte bine, că s'a redus prețul broșurilor dela 6 la 4 fileri.

În complexul problemelor de o absolută

necesitate pentru progresul serios al poporului nostru, îi revine o mare însemnătate și propagandei pentru împrietenirea păturei noastre intelectuale cu atmosfera culturii românești genuine. În acest punct Asociațiunea are tot atât de muncit încă și în mod nu mai puțin sistematic. Abia în cinci centre românești s'au văzut anul trecut semnele muncii în această direcțiune (în Beiuș, Brad, Brașov, Sibiu și Cluj, unde s'au ținut conferințe pentru intelectuali).

În ordinea problemelor mai imediate ale comitetului central aflăm gruparea tuturor categoriilor de intelectuali ai societății noastre (în speciali a profesorimii) în jurul Asociațiunii. elaborarea unui dicționar portativ pe scama intelectualilor noștri obsedați de spiritul limbilor străine, ediția unui nou dicționar al numirilor de localități (cel vechi ne mai putând fi întrebuințat, acum după botezul păgân ce au primit cele mai multe din satele noastre), sporirea bibliotecii centrale a Asociațiunii, înzestrarea muzeului și, în sfârșit, redactarea mai bogată și mai interesantă a revistei tipărite de Asociațiune. Comitetul central ne promite să facă totul pentru realizarea acestor deziderate generale.

Mai reținem din raportul general al comitetului sprijinul nou ce trebuie să dea școlii de fete a Asociațiunii, care — după cum se spune în raport — e expusă unei „fluctuațiuni financiare”, după ce n'are fonduri proprii și după ce bugetul ei nu mai poate să reziste scumpetei din ce în ce mai fabuloase a alimentelor. Socotim că nici o jertfă nu este prea mare pentru a pune școala la adăpost de orice primejdii și credem că adunarea ge-

Neînvingibila.

De I. Ricard.

„Iată aici unul”, îmi zise doctorul institutului de nebuni, conducându-mă în grădina largă, pe care vesela primăvară o îmbrăcase într'un verde tineresc.

„Care?... Domnul acela de acolo?”

„Da, Domnul acela. A omorât o femeie... pe doamna de Balnerte... spun, că în secret ar fi fost cununat cu ea, dar nu se știe cu siguranță. Firește, el s'a jurat pe toți sfinții, că n'ar fi smintit, și asta cu atâta convingere, încât a fost achitat și adus aici. Sunt deja doi ani de când e în institutul nostru... Vorbește cu el, căci o să te intereseze. Nu spune nimic altceva mai nebunesc, decât că... n'ar fi nebun!”

„Si D-ta ești perfect sigur că-i nebun?” întrebai eu cu oarecare îndoială, căci în răstimpul de două ceasuri de când mă aflam în acest institut, de mai multe ori m'a frământat gândul că medicii și îngrijitorii, cari trăiesc vecinic aici, nu pot fi așa nepreocupați în părerile lor asupra bolnavilor, ca și vizitatorii străini.

„O, desigur!... În sfârșit toți ucigașii sunt nebuni”, răspunse, plin de convingere, însoțitorul meu... „Si toți oamenii, pe cari îi socotim drept eroi, încă-s nebuni... În sfârșit, de obicei toți oamenii extraordinari. Oamenii într'adevăr sănătoși își văd liniștit și cuminte de

afaceri, și nu simt de loc trebuința de a se avânta la întreprinderi primejdioase. Scurt zis, îndată ce un individ își jertfește instinctul conversării proprii, unei idei, e un nebun”.

„....Firește”, răspunsei eu foarte încurcat.

În vremea aceasta ne apropiară de omul ce fusese obiectul scurtei noastre convorbiri. Doctorul ne prezentă pe unul celuilalt, cu aceea ironie fină, ce trada conștiința de a se putea număra între acei cari au încă un sănătos instinct de conservare proprie.

Apoi plecă pe motiv că are ceva de lucru, lăsându-mă singur cu smintitul.

Era un om de statură cam mijlocie, cu un cap prea mare pentru trupul său — un cap lungăreț, cu părul pieptănat în sus, după moda anului 1830, prin care străbătea lumina, încununându-l ca și cu o aureolă. De expresiunea feții lui nu-mi mai aduc aminte. Dar pare că și acum îi văd ochii spălăciți, cari se făceau când verzi, când suri, când vineții, după cum vorbea. Erau foarte holbați și se mișcau într'una încoace și încolo, ca și cum lucrurile asupra cărora se opreau, i-ar fi durut.

După ce schimbăram câteva cuvinte despre timpul cel frumos și despre florile din grădină, urmă o tăcere penibilă pentru amândoi. Mă gândisem tocmai, cum m'aș putea desface de acest om, când deodată mă agrăi foarte brusc.

„Nu-i așa că ți-au spus povestea vieții mele? Ești medic?”

„Nu, nu sunt medic”, mă grăbii săi răspund.

„Dar și D-ta, firește crezi că-s nebun?”

„Doamne sfinte”, zisei trăgându-mă vorba, „nebumia este o stare foarte grea de statoric...”

„Încât, fără îndoială, nici D-ta nu ești sigur că nu ești nebun?” replică el cu un surâs ușor.

„Da... așa-i.”

„Ei bine, eu sunt perfect sigur că sunt în toate mințile... stai!... o să-ți povestesc viața mea...” am mai spus-o încă la vre-o doi-trei inși, cari păreau foarte cumiți, dar n'au priceput nimic din ea. D-ta, la tot cazul, încă nu vei pricepe nimic. Dar asta n'are a face, ajunge că-mi face plăcere; am uneori momente când trebuie să vorbesc de asta....

„De bună seamă ți-au spus că am omorât o femeie. O să-ți lămuiesc pentru ce am omorât-o și pentru ce aș omorâ-o din nou dacă aș putea. Ai luat, cred, seamă că sunt un om ca ori și care altul. Înainte vreme eram un băiat cu „chic”, cum se zice în societatea aleasă; aveam și ceva stăricică. Nu sunt mai prost decât alții, dar pe lângă tot talentul meu multilateral, nici când n'am putut duce ceva la bun sfârșit, fiindu-mi silă de orice încordări... și afară de asta și din cauza că prea îmi erau dragi femeile. Aveam amante... Nici nu-ți poți închipui câte! Le schimbam des, deoarece iubirea, ca să rămână frumoasă, trebuie să fie de scurtă durată. Și apoi, clipa cea mai frumoasă

nerală va încuviința toate propunerile comitetului în această privință.

De încheiere amintim, că averea curată a Asociației n'a trecut peste un milion și că numărul membrilor e și azi abia de 13.022 de inși. Darurile generoase ale marelui suflet Vasile Stroescu, i-a făcut anul acesta Asociației cu puțință să promoveze și scopuri, pentru cari budgetul ei, durere, e încă tot prea redus.

Adunarea ei generală de acuma ni se anunță deosebit de solemnă, pentru că acum se va inaugura și bustul lui Gheorghe Bariț, ilustrul ei conducător de odinioară. Vom avea ocazia să asistăm la o frumoasă serie de serbări, cari se anunță și ele la înălțimea Asociației. În Sibiu avem doar buni conferențieri și o pleiadă întregă de artiști, încât ne poate da, fie și prin improvizație, mai mult decât alte centre după îndelungate pregătiri.

Lumea românească își dă pe Duminecă și Luni întâlnire la Sibiu!

400 de milioane noi credite militare. Am scris într'unul din numerele noastre trecute despre intențiunea ministrului de război, de a cere un nou credit pentru acoperirea trebuințelor din armată. În urma unor informații primite de la corespondentul nostru din Viena, scriam atunci că în cercurile politice din Viena circulă diferite știri cu privire la mărimea noului credit. Unii spuneu că noul credit va fi de 200 milioane, pe când din altă sursă primiserăm știrea că acest credit va fi de 250 milioane de coroane și ministrul Auffenberg îl cere pentru acoperirea acelorși trebuințe, pentru cari l'a cerut și antecesorul său baronul Schönaich, cu 2 ani în urmă. Știrea aceasta se confirmă astăzi, dar în altă formă. Ministrul a cerut cele 250 de milioane pentru armata de pe uscat, dar în același timp cere alte 170 de milioane pentru flota de război, — suma reclamată făcând așadar în total peste 400 milioane de coroane, o sumă horendă în actuala situație financiară. Din Viena ne mai vie știrea, că ambele guverne, atât cel austriac cât și cel ungar, au convenit acum asupra mărimei creditului, precum și asupra termenului când are să fie prezentat delegațiilor.

Aseară s'a întrunit în Viena un consiliu ministerial, la care au luat parte prim-ministrul Stürgkh și Lukács, ministrul comun de finanțe Bilinski și cel de război Auffenberg, apoi mi-

nistrii de finanțe Zaleski și Teleszky și în sfârșit amiralul Montecuccoli. S'a discutat afacerea noului credit, dar o hotărâre nu s'a adus, fiindcă debaterile nu s'au terminat nici la orele 2 din noapte. „N. Wiener Tagblatt” are informații că debaterile vor fi reluate astăzi.

Proiectul despre noul credit va fi prezentat delegațiilor încă în cursul sesiunii actuale, deoarece, în urma situației externe extrem de grave, afacerea noului credit nu mai poate fi amânat până la viitoarea sesiune a delegațiilor.

Tinerimea universitară.

Bine grijiți, ca în toată jubileelor de acuma, să nu uitați a pregăti alte jubilee **N. Iorga.**

Budapesta, Octombrie.

Acest adevăr caracteristic ni s'a spus mai anii trecuți cu ocaziunea consacării memoriale a unui mare bărbat al neamului nostru, dar momentul psihic al acestui adevăr ne-a urmărit de atunci adesea, bane copleșeste și acum, când încercăm a ne nizuși să aducem serviciu real chestiunii celei mai ardente a tinerimii universitare.

Congresul studenției ținut la Craiova, cu participarea prin delegați a tuturor studenților de pe plaiurile locuite de Români, ne-a pus încă odată înaintea ochilor devizele (ba chiar isprăvile celor din regat), din cari reiese unisono, că activitatea culturală a studenției are o adevărată importanță pentru crearea surescendenței clasei noastre de intelectuali. A mai ieșit la iveală că cei din regat au prins cu nădejde și curaj la realizarea ideilor răspândite de marii lor bărbați, până când la noi a trecut numai pentru câteva zile armonia frumoaselor proiecte, apoi în lipsă de oameni se pare că ideea s'a reintors pe calea de unde a venit. Acolo oamenii și-au pus în rind ostași, și-au distribuit rolurile și abia acum se vede ce lucrare imensă au săvârșit, când cu seriozitatea realității și-au dat seamă de această lucrare în al doilea congres al studenției ținut la Craiova.

Pe de-o parte ne saltă inima de bucurie și fală când vedem și simțim cum studenția universitară din regat, luându-ne frinele din mână, a pornit cu pricepere și progresează cu toată siguranța către scopul ei sfânt de-a răspândi lumină și conștiință în păturile largi ale țărâniei ingenunchiate din România, tot atunci însă trăcnim pe un moment și constatăm apoi, cu speranța unei schimbări în spre bine, că genera-

țiile noastre tinere de câțiva ani încoace nu au mai putut crea curente noi pentru direcția întregului neam, cum era odinioară, ba nici nu au avut puțință recerută ca să transplanteze în țărâna noastră ideile și curente pe cari frații lor de dincolo, colegi de școală cu dânsii, le trimiteau din greu dimpreună cu marii lor povățuitori în toate direcțiile locuite de Români.

La acest congres tinerimea noastră a fost silită să se mulțumească cu rolul de statist numai și să ia la cunoștință lucrarea uriașă depusă de generațiile contemporane din regatul român. Ai noștri nu au avut ce să spună.

Din complexul învățăturilor ce se pot conține din cele întâmplare la congresul din Craiova mai tare se ridică la suprafață pentru situațiunea noastră momentul de mai sus, căruia îi dăm importanța cuvenită cu atât mai mult, întru cât aici se poate afla și calea de îndreptare a chestiunii noastre studentești.

Stăm la răspântie.

Pe de-o parte ni se îmbie viața individuală contemplativă cu efectele ei mai puține, plină de invidie la succesele singuraticilor, ba chiar rece față de instituții, cu imbibățiuni din culturi străine și foarte multă atențiune pentru senzații și toalete. Acest fel de viață a înghițit până acum multe frumoase talente de-a noastre, ba a format periculosul simulacru pentru generațiile posterioare. Contemplațiunea pesimistă a fost tot cât au putut produce indivizii ce au purces pe această cale.

Pe de altă parte stă robust și vioi tipul studentului universitar care ni s'a prezentat și acum la congresul din Craiova. Din doctrinele muncii ale profesorului Nicolae Iorga s'a format peste noapte o pleiadă de oameni cari au înaintea ochilor deviza „Vorbele te 'ndeamnă la vorbe, iar faptele la fapte”.

Această pleiadă ne chiamă și acum la începutul acestui an să ne coborim în tăcerea și aprofundimile sufletului nostru și să ne reformăm esențial *mentalitatea*. Dânsii au fost cu toții în mijlocul poporului, au proiectat intenzive raze de nădejde și bărbăție între oamenii cari s'au crezut părăsiți până acum, au dus cu ei multă voință și pricepere și acum ne chiamă pe noi pe aceeași cale. Nădejdea unor zile mai bune n'a lipsit nici pe un moment de lângă terenul activității lor și când pe un moment materia se părea că îi copleșeste cu obstacolele-i nimicoare resentimentul idealismului le făurea mai departe înlănțuirea faptelor: „Nu ți-a izbutit un lucru... fă altul”.

Putea-vom să le urmăm lor?

Au sosit la noi o seamă de absolvenți de gimnazii și au început cu acest an o viață comună cu a noastră. Cea mai frumoasă comoară

e poate aceea în care omul simte că iubirea se sfârșește. Eu cred că în momentul, în care ni se smulge pentru totdeauna ceva plăcut — gândindu-ne la fericirea ce-am avut — îl simțim încă odată în toată puterea lui!... Ai făcut experiența asta vreodată? Și iarăși — câtă plăcere simțim, știind, că femeia de care ne-am plictisit rămâne într'o desperare nebună! Într'adevăr, e ceva fermecător s'o vezi în așa un hal. Cum plânge, cum se sbate, și-și uită până și grija propriei frumuseți, cu un cuvânt uitându-și de toate și gândindu-se numai la nefericirea ei!... Am avut câteva de acestea... Pe acestea le regret cu mult mai mult decât pe celealalte... dar să revenim la povestea mea, căci nu vreau să te mai plictisesc multă vreme.

„Pe femeia asta, singura care m'a făcut să sufer, am cunoscut-o la un bal.

Nu pot uita momentul în care am văzut-o pentru întâia oară. Tocmai intrasem în salon, salutând cu o caldă strângere de mână pe vre-o câțiva prietini, când doamna casei îmi zise:

„Vin'o să te prezint doamnei de Balnerte, să-i oferi brațul și s'o conduci la masă”.

„Cât de hotărâtoare pot fi uneori pentru noi niște cuvinte de toate zilele! Ea sta răzimată de cămin și puțin plecată înainte; era mare, și gâtul ei, de o paliditate neobicinuită, răsărea din talia ei decoltată. Fundele mari, de mătăasă, ce-i împodobeau talia păreau niște fluturi mari,

extraordinari, ce odihnesc asupra-i. Cred, că la adecă nici nu era frumoasă. Trăsăturile feții îi erau prea pronunțate, obrazul cevaș prea lung. Afară de asta întreaga-i înfățășare avea ceva poruncitor, încăpăținat, arogant, ce bătea la ochi. — În clipa când o agrăii, tocmai zicea unui tânăr ce sta lângă ea, cu bărbia răzimată de mână:

„Frică?... O nu, încă nici când n'am simțit frică de ceva.”

„Cuvintele acestea mă ațitară, ca și cum ea m'ar fi ofensat... Nu pot suferi femeile cari nu știu de frică; aceste femei cu suflet împietrit, cari pot voi și știu gândi sunt niște monștri! Ar trebui omorâte toate așa cum am omorât-o eu pe asta! Încă pe când o conduceam la masă, simțeam cum se naște în mine o ură nespūsă împotriva-i. Și cutoate acestea, când în decursul dineului și în tot timpul serei vorbii cu ea, simții că nu mă mai pot lipsi de societatea ei!... Era foarte cu spirit. Avea acel umor ager și pișcător ce-și râde de toate. Aproba totdeauna toate cu un gest ce părea că desprețuiește părerile altora, și afirmările ei le discuta până în cele mai mici amănunte, cu aparența celei mai inexorabile logice. Voia să aibă drept în toate. Și după câțva timp așa-l îmbăta de cap pe cel ce-o asculta, încât, zăpăcit cu totul, acesta nu mai era în stare să-i arate că n'are drept...”

„În ziua următoare i-am trimis cartea mea de vizită. Apoi m'am dus la jour fixul ce aran-

ją, mai pe urmă mă invită la seratele ei și în curând ne înprietinirăm deabinele. În curând îi mărturisii că o iubesc... Ea mă tachină, însă fiindcă atât iubirea cât și furia ce-mi inspira, erau prea mari, încurând încetă de a-și râde de mine.

„Asta pricinui între noi o luptă cumplită, timp de aproape șase luni. Nici odată n'am putut surprinde la ea vre-o slăbiciune, nici baremi o slăbiciune de inimă, de care au până și cele mai respectabile femei. Ea rămase totdeauna mândră, încăpăținată, despotică. Mă stăpânea grozav. Li eram supus ca un animal! Uneori mă apuca frica... și o uram... Cum să te fac să înțelegi cât de mult poți urî o femeie care nu știe de frică, o femeie care știe voi — și fără de care nu poți trăi!... Atunci aș fi fost în stare să neburnesc dacă preste tot era să neburnesc vreodată... Petreceam împreună ceasuri și zile întregi. Vorbea despre toate cu acea mutră desprețuitoare ce părea a spune că-i mai presus decât orice lucru, decât orice piedecă; ba mai mult, cu un cuvânt „neînvingibilă”... Pricepi D-ta adevăratul sens al cuvântului „neînvingibil”?

„Uneori, când eram singuri, prinzând-o brusc de braț, încercam s'o sărut... Era grozav de tare... cu mult mai tare decât mine, închipuiește-ți! Cât de ridicul e asta, nu-i așa? Era și mai mare decât mine, și în apropierea ei simțeam un fel de slăbiciune, o lașitate caracte-

Nouă tipografie românească în Arad, strada Zrinyi Nr. 1a.

Tipografia „Concordia”

atelier tipografic al ziarului „ROMÂNUL” și al
foii populare a partidului, „POPORUL ROMÂN”

Anunță cu adânc respect onoratului public românesc în-
trarea sa în activitate, în serviciul cultural al neamului,
stând la dispoziția comitetului nostru național. :: ::

Provăzută cu aranjament tehnic modern, care
îi dă putința să execute lucrări alese și
o o artistice în ale tipografiei, o o

Tipografia „Concordia”

are afară de mașina mare, cu care se tipăresc
organele publicistice ale partidului nostru națio-
nal, încă două mașini, noi, apte pentru executarea
celor mai fine lucrări grafice :: :: :: ::

Tipărituri de bancă, tot soiul de tipărituri pentru birouri
avocațiale, invitații, anunțuri și orice fel de tipăritură se
execută solid, frumos și se compută cu prețuri moderate la

Tipografia „Concordia”

Roagă onoratul public românesc pentru binevoitorul sprijin.

Telefon pentru oraș și interurban Nr. 750.

MICA PUBLICITATE

Se plătește de cuvânt 5 (cinci) fileri. Titluri sau cuvinte mai groase 6 fil.

ANUNT.

O prăvălie de ferărie și coloniale, la loc de frunte în piața orașului Szászsebes din cauză de morb este a să preda în condițiuni favorabile. Reflectanții să se adreseze subsemnatului institut. „AGRI-COLA”, bancă populară societ. pe acții în Szászsebes. (A 461—3)

Un învățator de stat

de 38 de ani cu avere 20.000 cor. dintr'un orașel montanistic aproape de centrul comitatului Caraș-Severin, dorește să se căsătorească amăsurat vârstei sale cu o fată sau văduvă onestă, cultă și din familie bună. Oferte la adresa administrației sub numirea „Agnavia”. (Ga 471—3)

Un tânăr universitar

anul III caută spre fidanțare o fată, care deja de acuma l-ar ajuta până absolvă. Discreție: onoarea. Oferte sub deviza „Țara Oltului”, Budapest, Ūllői út 87 I 12-a. (Ta 462—2)

CAUT CA ECONOAMĂ

o femeie onestă cultă și prezentibilă vărsată în afacerile casnice, menaj și cusut, ce se recere pe lângă creșterea unei fetițe de 14 ani. Etatea până la 45 ani, ofertele se vor adresa administrației sub deviza „Nello”. (Ba 379)

Cel mai bun și mai ieftin izvor de cumpărat

Cel mai mare asortiment în

pălării de domni și copii

numai fabricații veritabile în cele mai moderne colori și fason elegant, — apoi în

Cilindre și Claque-uri la

Gustav Schuster succesorul, Sibiu—Nagyszeben.
Grosser Ring 17.

Specialitate: fabricație proprie de pălării pentru țărani români și sași.

Su 26—15

Schwalb Adolf fia Vilmos

tinichigiu și mier.

11—0)

Budapest, VII. Verseny-u. 8.

(Colțul străzii Murányi)

Pregătește totfelul de lucrări de tinichigiu, articole pentru bucătărie și gospodărie, unelte pentru stupărie, vase pentru miere. Fabricate de specialitate: măsuri de litru din tinichea albă ori nickel, cane pentru olei, lack ori petrolu. facile, lămpi de carbid și alte articole tehnice.

Cassete pentru bani.
Catalog trimis gratuit și franco.

Totfelul de
mobile de fer și
aramă, matrațe,

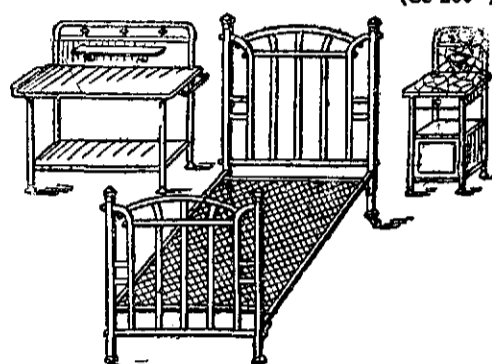
se vând cu prețuri favorabile la

CZELL și FRANCK

fabrică de mobile de fer, aramă și bănci pentru școale

BRASOV.

Catalog de prețuri în limba maghiară și germană, se trimite gratis.

(Ce 260—)

Dacă suferi în dureri de stomac,

dacă ești lipsit de apetit, dacă ți-e rea mistuirea sau dacă ai dureri cari provin din aceasta, cum sunt dureri de dinți, sgârciuri, arsuri, apăsare, în stomac, iritație de vomare, greață, răgăiel, etc.

folosește:

Purgativul de fiere (epehajtó) de
Rozsnyai,

care e cel mai bun mijloc pentru vindecare în vreme scurtă și în cele mai neglijate cazuri de boală.

O sticlă costă 40 fileri; o duzină 4 coroane
80 fileri.

Se capătă la singurul preparator

Farmacia

ROZSNYAY M^c

A R A D.

(Ro 227—104)

Sticlar pentru zidiri și
portaluri

(magazin de table de sticlă și de oglinzi).

Execut lucrări pentru zidiri noi, sau totfelul de reparări prompt și cu prețuri ieftine. Expediez ieftin rolete mecanice de pânză și trestie
- - pentru ferestri - -

(Fi 226—50)

FRIED FERENCZ

ARAD, strada gróf Apponyi Albert nr. 15—16.

TELEFON 909.

TELEFON 909.